

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13Csp/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117210729
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8117210729.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobkyne: E. Š., F.. XX.X.XXXX, T. H. A. X, XXX XX Š. E., zastúpenej JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1.054,06 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.054,06 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa m á n á r o k voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 18.4.2017 sa žalobkyňa domáhala, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.054,06 Eur spolu s úrokom z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému a náhradou trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 16.2.2010 uzavrela zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 1.128,59 Eur. Uviedla, že žalovaný ako veriteľ, ktorý si sám zvolil túto formu podnikania, má absolútnu povinnosť poznať právne predpisy, ktoré regulujú spotrebiteľské právne vzťahy (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/9/2012) s tým, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, keďže neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. d), g) a i), a takýto dôsledok predpokladá § 4 ods. 3 písm. b) veta druhá zák. č. 258/2001 Z.z. (ďalej len „ZoSU“).

3. Ďalej žalobkyňa uviedla, že ročná úroková sadzba je v zmluve uvedená vo výške 68,86 % a 6,4 násobne presahuje priemer na trhu, čo nezodpovedá konaniu dodávateľa v súlade s dobrými mravmi. Uzavrela, že z predloženej platobnej histórie vyplýva, že na predmetný úver zaplatila 2.070,92 Eur, pričom poskytnutých jej bolo 1.016,86 Eur (po odrátaní 111,73 Eur podľa bodu 8.1, ktorý už bol právoplatne vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku v konaní vedenom na Krajskom súde Prešov, sp. zn. 7Co/220/2014, z 27.4.2014), a rozdiel plnení oboch zmluvných strán teda predstavuje sumu 1.054,06 Eur.

4. Písomným podaním zo dňa 5.5.2017 žalobkyňa, ešte pred dorúčením žaloby žalovanému, súdu oznámila, že v prípade rozhodnutia vo veci platobným rozkazom netrvá na zaplatení úrokov z omeškania, na základe čoho súd v zmysle ust. § 145 ods. 3 CSP ďalej konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti a vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 1.154,06 Eur vyhovel. Proti vydanému platobnému rozkazu však

podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, a preto ho súd uznesením v zmysle ust. § 267 ods. 3 CSP v plnom rozsahu zrušil.

5. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti s tým, že bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom, pre konanie o žalobe nie je preto daný dôvod na určenie miestnej nepríslušnosti podľa § 19 písm. d) CSP, a žiadal vec postúpiť Okresnému súdu Bratislava I. Na túto námietku však súd neprihliadol (§ 42 CSP), nakoľko žalobca tvrdené práva uplatnené v tomto konaní odvodzoval od porušenia svojich práv ako spotrebiteľa vo vzťahu k žalovanému ako dodávateľovi a odôvodňoval spotrebiteľským právom (predmetné konanie tak podľa žaloby a jej vymedzenia je spotrebiteľským sporom), má adresu trvalého pobytu v obvode tunajšieho súdu, a tento súd tak v zmysle ust. § 19 písm. d) CSP na prejednanie tejto veci príslušný je.

6. Ďalej žalovaný nesúhlasil s tým, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje žalobcom vytýkané náležitosti podľa § 4 ods. 2 ZoSU s tým, že zmluvu o úvere tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RU (článok 7., ods. 7.1. písm. g) zmluvných dojednaní). Uviedol, že zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť s tým, že žiadosť/zmluva a zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera, pričom žiadosť/zmluva tvorí líce listiny a zmluvné dojednania rub zmluvy (pozn. súdu: na žalobkyňou predloženej kópii zmluvy o revolvingovom úvere sú na jednej strane body 1.-6. a na rube body 7.-13. zmluvy, žiadne ďalšie zmluvné dojednania sa tam nenachádzajú a ani žalovaným predložené neboli).

Žalovaný okrem iného uviedol, že adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v bode 15 ods. 15 zmluvných dojednaní. V súvislosti s údajom o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru žalovaný uviedol, že z článku 4., ods. 4.6 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru, z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú, a deň splatnosti poslednej splátky je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je podľa neho splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Uviedol tiež (všeobecne), že „vznášame námietku premlčania uplatneného nároku.“ Žalobu navrhol zamietnuť.

7. Žalobkyňa v replike na žalobe trvala. Uviedla, že veriteľ v pozícii dodávateľa vytvoril zmluvu, ktorú jej ako spotrebiteľke ponúkol na podpis a je otázne, či došlo k jej uzavretiu, nakoľko značná časť súdnej praxe dospela k záveru, že nezhodou návrhu a svojvoľného zmeneného prijatia návrhu, sa tak ani nestalo (5. predpokladaná RPMN -6. RPMN).

Uviedla tiež, že konečná splatnosť úveru je údaj, ktorý sa preukázateľne v zmluve nenachádza, a evidentne to žalovanému zrejme je, nakoľko neobhaja znenie zmluvných ustanovení, ale poukazuje na oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi XXXXXXXXXX s tým, že táto listina je z povahy veci vyhotovená až po podpise zmluvy, a preto sa s ňou vopred oboznámiť nemohla. Dodala, že čl. 7 ods. 1 zmluvných dojednaní je v tomto prípade irelevantný, pretože za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a) OZ), a neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Oznámenie o schválení úveru preto nemôže byť a ani nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere.

Napokon žalobkyňa dodala, že námietka premlčania je vznesená nedôvodne a najmä všeobecne, a ak už je žalovaný zastúpený advokátom, očakáva, že túto námietku skonkretizuje. Uzavrela, že ak to súd neposúdi podľa rozporu údajov o RPMN v bode 5 a 6, zmluva ktorú som so žalovaným uzavrela je platná, ale bezodplatná, čo spôsobilo pre ňu neprehľadnú situáciu. Zároveň uviedla, že jej spôsob obživy nie je poskytovanie úverov neuzavretému okruhu fyzických osôb predložením formulárových zmlúv, ktoré si sama napísala, resp. nechala napísať štedro platenými právnikmi, ani bezpodmienečná nutnosť poznania právnych predpisov na ochranu spotrebiteľov, ktoré sa novelizujú niekoľkokrát do roka s tým, že to žalovaný o sebe tvrdiť nemôže. Celkovo, za akejkolvek okolnosti považuje stav, kedy veriteľ má právo uplatniť svoj nárok na súde do troch rokov, od kedy tak mohol urobiť po prvý raz, ale spotrebiteľ má mať zavinením tohto veriteľa len lehotu dvojročnú, za neprijateľný a neprijateľný. Opakovane dáva do pozornosti, že veriteľ ju pri kontraktácii uviedol do omylu, pretože zmluvu o úvere jej odprezentoval ako platnú vo všetkých častiach, zneužil tým jej dôveru v jeho profesionálne konanie, a zároveň ju utvrdzoval v tomto presvedčení tým, že platby mlčky prijímal.

8. Žalovaný sa ďalej k replike žalobkyne nijako nevyjadril, hoci ho na to súd pri príprave pojednávania uznesením podľa § 167 ods. 4 CSP vyzval s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

9. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa strany sporu nedostavili, hoci naňho boli predvolávané s dostatočným časovým predstihom, a keďže strana žalovaného svoju neúčast' ospravedlnila a od účasti strany žalobkyne vzhľadom na prípravu veci pred pojednávaním podľa § 167 ods. 2 - 4 CSP nebolo možné očakávať a ani potrebné žiadať žiadne ďalšie podstatné objasnenie veci, súd vec prejednal v ich neprítomnosti.

10. Súd sa oboznámil so žalobou a všetkými prostriedkami procesného útoku a obrany, ktoré strany sporu počas konania uplatnili riadne a včas, vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (§ 204 CSP), a na základe zhodných (resp. nepopretých) tvrdení rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1, § 151 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov si osvojil podstatný skutkový stav tak (v obsahovej zhode s tým) ako ho v rozhodných nesporných okolnostiach vo svojich podaniach opísali strany sporu, v ktorých nimi prednesené (podstatné) skutkové tvrdenia (nie ich právne zhodnotenie) nikto nespochybnil, a ani súd nemal žiadny dôvod pochybovať o ich pravdivosti (viď primerane § 151 ods. 1 a § 186 ods. 2 CSP), a sporný tak nebol.

11. Skutkové tvrdenia žalobkyne o tom, že jej bola z revolvingového úveru poskytnutá len suma vo výške 1.016,86 Eur (po odrátaní 111,73 Eur podľa bodu 8.1, ktorý už bol právoplatne vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku v konaní vedenom na Krajskom súde Prešov, sp. zn. 7Co/220/2014, z 27.4.2014) a na predmetný úver zaplatila 2.070,92 Eur, neboli v konaní nijako spochybnené, a preto z nich súd ďalej aj vychádzal.

12. Okrem toho súd z predloženého písomného vyhotovenia zmluvy o revolvingovom úvere zistil, že táto bola vyhotovená na predtlačenej formulári žalovaného, do ktorého boli v bodoch 2. až 6. doplnené osobné údaje žalobcu ako dlžníka a údaje o požadovanom a schválenom revolvingovom úvere so splatnosťou úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 30/22 a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 68,98 Eur. V bode 5. zmluvy označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere je uvedená predpokladaná RPMN za úver (v %) 68,86 a priemerná RPMN za úver (v %) 48,96, pričom v bode 6. zmluvy označenom ako údaje o schválenom revolvingovom úvere (vyplnenom podľa obsahu po podpise žiadosti/zmluvy zo strany žalobkyne) sú uvedené odlišné údaje RPMN za úver (v %) 67,79 a priemerná RPMN za úver (v %) 48,66. V bode 7. na druhej (zadnej) strane je ďalej uvedené, že zmluvné strany v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy, takéto zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sa mali nachádzať na (ďalšej?) zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy (zrejme za podpismi zmluvných strán) v konaní súdu predložené neboli.

13. Z predloženého vyplneného tlačiva zmluvy o revolvingovom úvere, na ktoré žalobca ako spotrebiteľ pripojil svoj podpis, pritom súd ešte zistil, že jej písomné vyhotovenie, okrem chýbajúceho údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje napokon ani údaj o termínoch splátok, keďže zo zmluvy samotnej (bez vymedzenia spôsobu čerpania úveru a začiatku uplatňovania úrokovej sadzby zakladajúcich dlh samotný) nie je ani odvodené zrejmy termín (konkrétny kalendárny mesiac) splatnosti prvej a následných splátok (splatných len všeobecne 22. dňa v mesiaci), ktoré by sa mali platiť zrejme až po jeho čerpaní.

14. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo aj „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Nasledujúce dispozitívne ustanovenia Obchodného zákonníka (od ktorých sa strany v zmysle § 263 ods. 1 OBZ môžu odchýliť) stanovujú výšku úrokov, ich uplatňovanie, ako aj pravidlá splácania a splatnosti úrokov.

16. Napríklad podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Podľa § 503 ods. 1 OBZ záväzok platiť úroky

je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

17. V prejednávanom prípade je zrejmé, že ide o právny vzťah súvisiaci so zmluvou o úvere, ktorá má v zmysle ust. § 261 ods. 6 OBZ povahu tzv. absolútneho obchodného záväzkového vzťahu spravujúceho sa ustanoveniami tretej časti tohto zákona. Zo skutočností uvedených žalobkyňou, ako i z písomnej zmluvy o revolvingovom úvere, však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa ZoSU, ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

18. Podľa § 1 ods. 1 ZoSU tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 4 ods. 1 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v ust. § 4 ods. 2 ZoSU, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať (okrem iného)

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

21. Podľa § 273 OBZ časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

22. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

23. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

24. Podľa § 4 ods. 3 ZoSU pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

25. Podľa § 42 ods. 2 veta prvá zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“) prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

26. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

27. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Vychádzajúc z ust. § 497 OBZ zmluva o úvere predpokladá záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ďalší obsah takéhoto právneho vzťahu (vrátane niektorých otázok týkajúci sa úročenia, úrokov a ich splatnosti) je vo všeobecnosti subsidiárne určený dispozitívnymi normami § 498 a nasl. Obchodného zákonníka (ak strany nedohodnú inak). V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere však zákon pre vznik práva na úroky a poplatky v zmysle § 4 ods. 3 ZoSU, okrem písomnej formy zmluvy, vyžaduje aj jej ďalšie obligatórne obsahové náležitosti, inak sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov).

30. Pre úplnosť treba uviesť, že časť obsahu zmluvy síce možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky, nemalo by sa to však týkať podstatných náležitostí zmluvy (ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru), keďže o podmienkach ponuky spotrebiteľského úveru musí byť spotrebiteľ oboznámený pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere už v predzmluvnom formulári o zmluvných podmienkach (§ 3 ZoSU), a nič by preto, v prípade poctivého prístupu veriteľa, nemalo brániť tomu uviesť ich aj priamo v zmluve (mutatis mutandis aj nález ÚS ČR citovaný nižšie). Okrem toho tiež platí, že stanovenie časti obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky nemôže byť ani neprimerane všeobecné (nestačí iba zmienka o obchodných podmienkach), pretože ak má byť súčasťou zmluvy (ako prejavu vôle), platia preňho, ak sa s ním majú spájať právne účinky, rovnaké pravidlá ako aj pre iné právne úkony. Časť obsahu zmluvy, ktorú tento odkaz určuje (poukazom na obchodné podmienky), by sa mala preto stanoviť konkrétne (určite a zrozumiteľne, § 37 ods. 1 OZ) tak, aby bolo zrejmé úpravu ktorej časti zmluvy (práv a povinností) treba hľadať a vykladať na inom mieste (napr. v obchodných podmienkach), písomne (§ 4 ods. 1 ZoSu), a zároveň aj nie menším písmom ako iná časť takejto zmluvy (§ 53c OZ). V tomto prípade tomu tak nebolo.

31. V tejto súvislosti súd tiež pripomína, že určitosti a zrozumiteľnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako dvojstranného právneho úkonu nesvedčí ani prípadná rozsiahlosť a neprehľadnosť textu obchodných podmienok napísaná drobným písmom so súčasným zakomponovaním viacerých podstatných zmluvných náležitostí zmluvy o úvere na ich viacerých miestach. Inými slovami vo vzťahu k ich platnosti súd zdôrazňuje, že v prípade konfliktu záujmov spotrebiteľa a jeho zmluvného partnera je potrebné poskytnúť vyššiu mieru ochrany spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane. V kontexte s týmto princípom je potrebné posúdiť aj úverové zmluvné podmienky. Tie zásadne nesmú slúžiť tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom napísanej forme skryl zmluvný partner spotrebiteľa podmienky, ktoré sú podstatné, a o ktorých môže predpokladať, že uniknú jeho pozornosti. Pokiaľ tak učiní, čo sa stalo aj v tomto prípade, spreneverí sa princípu dôvery a preto takému jednaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).

32. K tomu možno poukázať aj na právny záver uvedený v náleze Ústavného súdu ČR z 11.11.2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní o zmluvnej pokute (argumentum a minori ad maius tým skôr o predmete hlavného záväzku resp. o podstatných náležitostiach zmluvy, pozn. súdu) v zásade nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných zmluvných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednanie nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru, a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú.

33. Vzhľadom na to, že samotná zmluva resp. text zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý spotrebiteľ pripojil svoj podpis, neobsahuje (ad 1.) podmienky upravujúce jeho čerpanie - teda „Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze“ (viď primerane formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/>

znenie-20110101> zák. č. 129/2010 Z.z., a obsahuje niektoré vysvetľujúce informácie), (ad 2.) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, a ďalej tiež ani (ad 3.) termíny splátok, poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto v zmysle ust. § 4 ods. 3 ZoSU považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda veriteľ právo na ich úhradu nemal. Tým sa majú na mysli nepochybné všetky úroky a poplatky vzťahujúce sa k tomuto úveru.

34. Napokon prakticky rovnaký následok s povinnosťou žalovaného vrátiť žalobkyni rozdiel vzájomných platieb pritom má aj tá skutočnosť, že žalobkyňa na predtlačenom formulári žalovaného (zrejme s asistenciou jeho zástupcu) tomuto adresovala písomnú žiadosť o revolvingový úver - ktorú možno považovať za návrh na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere - s parametrami uvedeným v bode 5. zmluvy o revolvingovom úvere (predpokladaná RPMN za úver (v %) 68,86 a priemerná RPMN za úver (v %) 48,96), ktorú (žiadosť) však žalovaný akceptoval so zmenou a odlišnými údajmi RPMN za úver (v %) 67,79 a priemerná RPMN za úver (v %) 48,66. Uvedené zmeny je preto v zmysle § 42 ods. 2 OZ potrebné považovať za odmietnutie návrhu a nový návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, keďže však žalovaný na tvrdenia žalobkyne o zmenách návrhu nijako nereagoval, a k tomuto jeho novému návrhu ďalšiu (neskoršiu) písomnú akceptáciu zo strany žalobkyne v konaní netvrdil a ani nepreukázal, možno mať tiež za to, že riadne uzavretie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s obojstranne zhodným obsahom v reakcii na tvrdenia žalobkyne v konaní nijako nepreukázal, teda zmluva nevznikla a strany by si tak mali vrátiť všetko čo podľa nej dostali, čo v prípade plnení rovnakého druhu znamená vydať ich rozdiel.

35. Vzhľadom na to súd považoval žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v platbách žalobkyne nad rámec jej poskytnutých peňažných prostriedkov za dôvodnú, a preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni jeho sumu v rozsahu rozdielu medzi peňažnými prostriedkami, ktoré žalobkyni na základe revolvingovej zmluvy v sume 1.016,86 Eur reálne poskytol (a na ktorých vrátenie tak mal nárok) a tými, ktoré žalobkyňa na tento úver v jeho prospech vo výške 2.070,92 Eur celkovo uhradila, teda vo výške 1.054,06 Eur.

35. Námietku premlčania súd neuznal, nakoľko jedná nebola dostatočne konkretizovaná, čo vylučuje jej riadne preskúmanie, a tiež preto, že subjektívna premlčacia doba sa má v zmysle rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove /podľa ktorej „Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to vedel aj správne aplikovať. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo“ (rozsudok KS PO sp. zn. 20Co/3/2020), „Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila“, a že „... pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami)“ (rozsudok KS PO sp. zn. 20Co/1/2019, obdobne aj sp. zn. 7Co/112/2019, a mnohé ďalšie) počítat od doby, kedy sa žalobca o možnosti vydania bezdôvodného obohatenia dozvedel prvýkrát, k čomu žalovaný nič neuviedol, a čo navyše odvolací súd pri nedostatku iných zistení odvíja až od času konzultácie spotrebiteľa ohľadom zmluvy s advokátom, resp. so združením na ochranu občana spotrebiteľa. Ani vo vzťahu k uplynutiu objektívnej premlčacej doby pritom žalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti svedčiacie o jej uplynutí. Okrem toho žalobkyňa navyše časť svojho plnenia, ktoré jej žalovaný vrazil z poskytnutého úveru, uhradila ako poplatok podľa bodu 8.1 zmluvy, ktorý bol podľa nespochybných tvrdení žalobkyne právoplatne vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na to by preto bolo potrebné v danom prípade aplikovať navyše zrejme 10 ročnú premlčaciu lehotu, keďže podľa rozsudku SD EÚ z 22. apríla 2021 C-485/19 Profi Credit Slovakia, ECLI:EU:C2021:313 „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

36. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa §

255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobkyňa bola v konaní proti žalovanému úspešná v celom rozsahu, preto jej súd voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie tohto práva v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.